

Момче, ранено от наводнението в Елените, благодари на УМБАЛ Бургас

Понеделник, 13 Октомври 2025

„Ден преди това да се случи, ми се обади мама. Предупреди да внимавам - че се очакват наводнения. Казах си – няма как това да се случи точно на мен!“, започва разказа си 18-годишният Артьом. Близко седмица той прекара в УМБАЛ Бургас и претърпя три операции на крака заради огромна рана, получена при наводнението. В Елените пристига в началото на лятото, с братовчед си. Настанени са в хотела, в който работят, но сезонът приключва. Наемат квартира в „Астория 3“, защото имат ново предложение за работа в Слънчев бряг. Същия ден смятали да започват.

„Събудих се около 10 ч. от водата, която нахлуваше през прозорците. Стаята ни е на партер, почти на нивото на земята. Скочих, събудих братовчед си. Опитах да изляза, да стигна до фойейто. Срещу мен течеше река, толкова силна, че ме прилепи до стената, не можех да мръдна. Започна да ме удря ток, защото водата беше влязла в контактите“, спомня си Артьом. Водата влачи предмети, които го удрят силно в краката – клони, стъкла. Точно срещу техния апартамент живеел възрастен мъж. „Той също се опитваше да излезе, в един момент не разбрах какво точно стана – видях, че братовчед ми прелетя покрай мен, счули вратата. Успя да измъкне мъжа и двамата влязоха в нашата стая. Водата стигаше до гърдите ни, не се качи по-нагоре. Видях, че имам големи рани по краката, но се опитвах да не ги гледам, за да не се паникьосвам. Някак си успяхме да стигнем до четвъртия етаж, където срещнахме други хора. По-късно следобед водата се оттече, дойдоха мои приятели, заведоха ме в щаба в Свети Влас. Оттам линейка ме закара първо в Слънчев бряг, но там няма нито болница, нито рентген и се озовах в Бургас“, продължава младежът.

В УМБАЛ Бургас той пристига мокър, без документи, само по тениска и къси гащи. Силно пострадал е левият крак. В огромната рана вече е започнала инфекция, тъй като е престоял с часове в мръсна вода. Не знае какво да прави, не може да се свърже с близките, няма телефон, няма къде другаде да отиде. Има нужда не само от медицинска помощ, но и от административно съдействие. Болницата прави връзка със семейството, защото спешно трябва да се вземе решение за операция. Свързва се и с полицията, за да се установи самоличността, необходима за регистрацията на пациента.

„Наводнението не ме уплаши. Но когато ме приеха в болницата, много се страхувах да не ми отрежат нещо. Казах си – ако е един пръст, ще се примиря. Молах се само да не е целият крак“, казва младежът. За щастие не се налага, но заради силната инфекция рискът е съвсем реален. Същата вечер е опериран в Клиниката по ортопедия и травматология. Зашити са срязани сухожилия, раната е почистена. Добавена е терапия, за да се овладее силната инфекция. Налагат се още две операции по обработка на раната, за да се убедят медиците, че риск от разпространение на инфекцията няма.

Артьом вече е изписан, а семейството му благодари на цялата болница за бързата реакция, доброто отношение и съпричастността. А младежът – най-вече за това, че лекарите са направили всичко възможно да запазят крака му цял. Получил е и житейски урок - винаги трябва да слушаш предупрежденията на майка си и да не се заричаш, че "това на мен няма как да ми се случи".